

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1978 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 174

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 820

Περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἄρθρον 1.

Ἐπιστροφὴ φόρων—δασμῶν βάσει ἀποφάσεων.

Βεβαιωθέντες φόροι, τέλη, εἰσφοραί, δασμοὶ καὶ δικαιώματα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, καθ' ὃ ποσὸν δὲν ὀφείλονται βάσει ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου ἐκπίπτονται, τυχὸν δὲ καταβληθέντες ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 2.

Ἀναστολὴ εἰσπράξεως ποσοστοῦ 20% ἀμφισβητουμένου φόρου.

1. Ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις βεβαιωθέντος ποσοστοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου, δύναται νὰ ἀνασταλῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἠσκήθη ἡ προσφυγή, ἐὰν πιθανολογῆται ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εὐδοκίμησις ταύτης ἢ διαπιστοῦται ἀδυναμία καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ ἀναστολὴ χορηγεῖται κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἁρμοδίου Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου. Δευτέρα αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν δὲν συγχωρεῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ αἰτῶν ἐπικαλεῖται νεώτερα νομικὰ ἢ πραγματικὰ περιστατικὰ μὴ κριθέντα προηγουμένως.

2. Ὑποθέσεις, δι' ἃς ἐχορηγήθη ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναστολὴ εἰσπράξεως, εἰσάγονται, κατὰ προτίμησιν, εἰς δικάσιμον μὴ ἀπέχουσαν πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ χορηγήσεως αἰτηθείσης ἀναστολῆς, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται, κατὰ προτίμησιν, εἰς δικάσιμον μὴ ἀπέχουσαν πλέον τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπορριπτούσης τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 3.

Προεδρικὴ Διαδικασία.

Ἐπὶ τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, διαφορῶν αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν:

α) τὴν ἀναγνώρισιν φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μειώσεως,

β) τὴν ἀνάκλησιν, μερικὴν ἢ ὁλικήν, τῆς φορολογικῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου,

γ) τὴν ἐπιστροφὴν φόρων, δασμῶν, εἰσφορῶν καὶ

δ) τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 65 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ὡς ἰσχύει, καὶ 99 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» ἀκύρωσιν ἢ τροποποίησιν φορολογικῆς ἐγγραφῆς, ὁ φορολογούμενος δύναται δι' αἰτήσεώς του ὑποβαλλομένης ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένης προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς καὶ ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς παραλλήλου ἀσκήσεως προσφυγῆς, νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὸ τούτου προσωρινὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς του.

Ὁ Πρόεδρος ἐκδικάζει τὴν αἴτησιν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4600/1966 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων», προβλεπομένην διαδικασίαν διὰ τὰς αἰτήσεις ἀναστολῶν, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τῶν διαδίκων ἑπτὰ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως καὶ ἀποφαίνεται στηριζόμενος ἐπὶ ἁπλῶν βεβαιώσεων.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἁρμοδίου Διοικητικοῦ Ἐφετείου, δικάζοντος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἀσκουμένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου ἢ τῆς τελεσιδικίας, λόγῳ μὴ ἀσκήσεως ἐφέσεως, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἀναστέλλεται ἡ προθεσμία ἀσκήσεως προσφυγῆς, μετὰ δὲ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου ἢ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἄρχεται εἰκοσαήμερος προθεσμία ἀσκήσεως προσφυγῆς καὶ ὑπαγωγῆς τῆς διαφορᾶς εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου, εἶναι προσωρινῆς ἰσχύος καὶ δὲν ἐπηρεάζουν τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς κυρίαν δίκην.

Μὴ ἀσκηθείσης προσφυγῆς, ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἡ καταστᾶσα τελεσίδικος θεωρεῖται ὡς ὁριστικῶς ἐπιλύουσα τὴν διαφοράν, δημιουργοῦσα ἐπὶ τῶν κριθέντων ζητημάτων δεδικασμένον, ἀποκλεῖον νέαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως κρίσιν

Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων καθορίζονται θέματα διαδικασίας διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω φορολογικῶν διαφορῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία πρὸς τοῦτο λεπτομέρεια. Ὡσαύτως διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν καὶ ἕτεραι φορολογικαὶ διαφοραί,

Ἄρθρον 4.

Κίνητρα εἰλικρινείας.

1. Δηλώσεις φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκονομικοῦ ἔτους 1979, ὑποβαλλόμεναι ἐμπροθέσμως καὶ κρινόμεναι εἰλικρινεῖς, ὡς πρὸς τὸ περιλαμβανόμενον εἰς ταύτας εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, τὸ προκῦπτον ἐκ βιβλίων Α' καὶ Β' κατηγορίας τοῦ Π. Δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ἀποτελοῦν ἀμάχητον τεκμήριον εἰλικρινείας καὶ διὰ τὸ εἰσόδημα τῶν αὐτῶν πηγῶν τὸ περιλαμβανόμενον εἰς τὰς μὴ ἐλεγχθείσας δηλώσεις τῶν προηγουμένων οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐφ' ὅσον διὰ τὰ ἔτη ταῦτα:

α) ἐτηρήθησαν ἀντίστοιχα βιβλία τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων,

β) δὲν ἔχουν διαπιστωθεῖ παραβάσεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐπηρεάζουσαι τὸ κῦρος τῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ

γ) ὁ συντελεστὴς καθαροῦ κέρδους, προκειμένου περὶ εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ὑπολείπεται εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἀπὸ τὸν συντελεστὴν καθαροῦ κέρδους τὸν προκύπτοντα ἐκ τῶν δηλωθέντων καθαρῶν κερδῶν τοῦ οἰκον. ἔτους 1979 ἢ τὸ δηλωθὲν εἰσόδημα ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων δὲν ὑπολείπεται τοῦ δηλωθέντος κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1979 εἰσοδήματος εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%).

Διὰ τοὺς τηροῦντας βιβλίον ἀγορῶν, δέον τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα νὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἀγορῶν καὶ τὸν ἐπιτυγχανόμενον συντελεστὴν μικτοῦ κέρδους.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 τῶν ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν τῶν τηρουσῶν βιβλία πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

3. Φυσικὰ πρόσωπα, ὑποβάλλοντα ἐμπροθέσμως δηλώσεις φόρου εἰσοδήματος ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1979 καὶ ἐφεξῆς, αἱ ὁποῖαι ἤθελον κριθῆ εἰλικρινεῖς ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπιμεριστικῶς εἰς τὰ δηλωθέντα ἐμπροθέσμως κατὰ τὸ τέταρτον οἰκονομικὸν ἔτος εἰσοδήματα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, τὰ προκύπτοντα ἐξ εἰλικρινῶν βιβλίων πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων. Ἡ δήλωσις εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνεται καὶ εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων θεωρεῖται εἰλικρινὴς ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1. τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979 λαμβανομένου ὡς πρώτου ἔτους κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΔΙΕΥΡΥΝΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ

Ἄρθρον 5.

Ὑπόχρεοι εἰς δήλωσιν φόρου εἰσοδήματος.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 11.

Ὑπόχρεοι εἰς δήλωσιν.

1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, διὰ τὸ ὁποῖον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 3, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως φόρου εἰσοδήματος ἐφ' ὅσον, μετὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεις, ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα.

Ὁμοίως ὑφίσταται ὑποχρέωσις ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ ἐὰν δὲν ἀπομένη εἰσόδημα, ὁσάκις εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου περιλαμβάνεται καὶ ζημία ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως τὴν ὁποίαν δικαιοῦται τοῦτο κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 νὰ συμψηφίσῃ πρὸς τὰ εἰσοδήματα τῶν ἑπομένων ἐτῶν. Παράλειψις τοῦ ὑποχρέου, ὅπως ἐπιδώσῃ τὴν ἀναγράφουσαν τὴν ζημίαν του δήλωσιν, στερεῖ τοῦτον τοῦ δικαιώματος συμψηφισμοῦ τῆς ζημίας ταύτης.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος κατοικεῖ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὑπόχρεοι εἰς δήλωσιν τυγχάνουν ἀλληλεγγύως μετ' αὐτοῦ, οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωποι ἢ οἱ πράκτορες τούτου.

Εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως περὶ τῶν εἰσοδημάτων των, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ὑπόκεινται ἢ ὄχι εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑποχρεοῦνται καί:

α) οἱ κύριοι ἢ κάτοχοι ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ ἡμιφορτηγοῦ, πλὴν ἀγροτικοῦ τοιούτου, ἢ κοττέρου ἢ θαλαμηγοῦ ἢ ἀκάτου ἢ ἀεροσκάφους, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες εἰς τὴν διάθεσίν των διὰ τὰς ἀτομικὰς ἢ οἰκογενειακάς των ἀνάγκας τοιαῦτα μεταφορικὰ μέσα ἀνήκοντα εἴτε εἰς τὴν σύζυγόν των, εἴτε εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη των, εἴτε εἰς τὰς ἑταιρείας εἰς τὰς ὁποίας οὗτοι μετέχουν ὡς ἑταῖροι, διαχειρισταὶ—ἑταῖροι, ἢ τυγχάνουν πρόεδροι καὶ ἀσκοῦν πραγματικὴν διοίκησιν ἢ ὡς διευθύνοντες ἢ ἐντεταλμένοι σύμβουλοι,

β) οἱ διατηροῦντες εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν των πλείονα τοῦ ἑνὸς πρόσωπα ὡς ἔμμισθον προσωπικόν,

γ) οἱ ἀσκοῦντες ἐλευθέριον ἐπάγγελμα,

δ) οἱ μετέχοντες εἰς προσωπικὴν ἑταιρείαν ἢ ἑταιρείαν περιωρισμένης εὐθύνης ἢ κοινοπραξίαν,

ε) οἱ ἔχοντες ἀτομικὴν ἐπιχείρησιν εἰς πόλιν ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων,

στ) οἱ ἔχοντες εἰσόδημα ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν καὶ γαιῶν, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενον, ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν ἐτησίως,

ζ) πᾶς ὅστις ἤθελε κληθῆ πρὸς τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐγγάμων, δι' οὓς συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6, ὑπόχρεως εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως τυγχάνει ὁ σύζυγος καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς συζύγου του.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 διὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἀνηλίκων τέκνων ὑπόχρεως εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως τυγχάνει ὁ πατὴρ ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπολέσαντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἡ μήτηρ.

3. Εἰδικῶς, ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν, ἐπὶ τῶν κατωτέρω περιπτώσεων, τυγχάνει:

α) Ἐπὶ σχολαζούσης κληρονομίας ἢ ἐπιδικίας ἢ μεσεγγυήσεως, κατὰ περίπτωσιν, ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ προσωρινὸς διαχειριστὴς ἢ ὁ μεσεγγυοῦχος.

β) Ἐπὶ ἀνηλίκων ἢ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ἢ ὑπὸ δικαστικὴν ἀντίληψιν τελούντων, κατὰ περίπτωσιν, ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ ἀντιλήπτωρ.

γ) Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ φορολογουμένου, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ διὰ τὸ σύνολον τοῦ εἰσοδήματος τούτου».

Ἄρθρον 6.

Περιεχόμενον δηλώσεως.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ δήλωσις, συντασσομένη ἐπὶ ἐντύπου παρεχομένου δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος καὶ τῆς συζύγου του ἐφόσον εἰς ταύτην δηλοῦνται καὶ ἴδια αὐτῆς εἰσοδήματα, δέον νὰ περιέχῃ:

α) Τὰς πηγὰς προελεύσεως τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὸ ἐξ ἑκάστης τούτων εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς φορολογίαν.

β) Τὰ ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν ἀχειραφέτων τέκνων του, τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας.

γ) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος, τῆς συζύγου ἢ τῶν προστατευομένων ὑπ' αὐτοῦ με-

λῶν καθ' ἕκαστον ἔτος κεχωρισμένως διὰ τὴν ἀγορὰν εἰδικῶς περιγραφομένων ἀκινήτων, αὐτοκινήτων, σκαφῶν ἀναψυχῆς καὶ ἀεροσκαφῶν ἐν γένει καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν κινητῶν πραγμάτων μεγάλης ἀξίας, προοριζομένων δι' ἀτομικὴν χρῆσιν, ὡς καὶ διὰ τὴν χορήγησιν δανείων πρὸς ἑταιρείας εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν ὡς ἑταῖροι.

δ) Τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα, ἀφορῶντα εἰς δαπάνας διαβιώσεως τῆς οἰκογενείας τοῦ δηλοῦντος, ἤτοι:

αα) Τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν παρ' αὐτοῦ ἢ τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ τὸ καταβαλλόμενον ποσὸν διὰ μισθοδοσίαν ὁδηγοῦ. Εἰς τὴν δήλωσιν ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ τύπος καὶ ἡ φορολογήσιμος ἱπποδύναμις τούτου,

ββ) τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν σκάφους ἀναψυχῆς, τὴν ὁλικὴν χωρητικότητα εἰς κόρους ἢ τὸ μῆκος αὐτοῦ,

γγ) τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν ἀεροσκάφους, τὸν τύπον καὶ τὴν ἱπποδύναμιν τούτου, ὡς καὶ τὴν μισθοδοσίαν προσωπικοῦ,

δδ) τὴν καταβαλλομένην ἐτησίαν δαπάνην δι' ὑπηρετικὸν ἢ οἰκιακὸν προσωπικόν, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τούτων,

εε) τὸ καταβαλλόμενον ἐτήσιον μίσθωμα διὰ κυρίαν κατοικίαν διὰ διαμονὴν εἰς δευτερεύουσαν ἢ τὸ φορολογούμενον τεκμαρτὸν μίσθωμα ἰδιοκατοικουμένης κυρίας καὶ δευτερευούσης κατοικίας.

ε) Τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἢ τὸ εἶδος τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου, ὁσάκις ὁ δηλῶν δὲν κατοικῇ ἢ δὲν διαμένῃ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

στ) Τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀστυνομικῆς ἢ στρατιωτικῆς ταυτότητος ἢ τῶν πρὸς ταύτας ἐξομοιουμένων, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ πατρώνυμον, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δηλοῦντος. Τὰ στοιχεῖα τῆς ὑποπεριπτώσεως εε δέον νὰ ἀναφέρωνται καὶ διὰ τὸν τυχὸν ἐκμισθωτὴν κατοικίας ἢ διαμονῆς.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ καθορίζωνται λεπτομερέστερον ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως, ὡς καὶ τὰ ὑποβλητέα σὺν τῇ δηλώσει δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ ἕτερα στοιχεῖα καὶ πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῇ δηλώσει».

Ἄρθρον 7.

Μὴ βεβαίωσις φόρου.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν ἀμελεῖται ὁσάκις τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ δηλοῦντος καὶ τῆς συζύγου του, βάσει οἱουδήποτε τίτλου βεβαιώσεως, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενον, δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν.

Ὡσαύτως ἀμελεῖται ἡ βεβαίωσις φόρου, ἐὰν τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσόν, βάσει οἱουδήποτε τίτλου βεβαιώσεως, δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας (500) δραχμάς».

Ἄρθρον 8.

Δήλωσις ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4045/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν νόμων καὶ μέτρων ἀφορώντων τὰς χερσαίας μεταφοράς» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον ὑποχρεοῦται πρὸ πάσης ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς περὶ τούτου δηλώσεως εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἐφοδιαζόμενον διὰ σχετικῆς βεβαιώσεως τούτου.

Ἡ βεβαίωσις αὕτη ὑπόκειται εἰς τέλη χαρτοσήμου καθοριζόμενα ὡς ἑξῆς:

α) Δραχμαὶ 100 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς χωρία ἢ κωμοπόλεις μέχρι 5.000 κατοίκων.

β) Δραχμαὶ 200 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς κωμοπόλεις ἄνω τῶν 5.000 καὶ μέχρι 10.000 κατοίκων.

γ) Δραχμαὶ 300 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς πόλεις ἄνω τῶν 10.000 καὶ μέχρις 20.000 κατοίκων.

δ) Δραχμαὶ 500 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς πόλεις ἄνω τῶν 20.000 καὶ μέχρι 50.000 κατοίκων.

ε) Δραχμαὶ 1.000 ἐπὶ ἀσκούντων ἐπάγγελμα εἰς πόλεις ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων».

2. Ὡσαύτως, ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου δηλώσεως ἐντὸς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν δηλώσει εἰσόδημα ἀπὸ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1978.

Ἄρθρον 9.

Ὑποχρεώσεις μισθωτῶν οἰκοδομῶν.

Οἱ μισθωτοὶ οἰκοδομῶν ἢ ἀκινήτων πάσης φύσεως ὡς ἐπίσης καὶ σκαφῶν ἀναψυχῆς ὑποχρεοῦνται καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, ὅπως μὲ τὴν ὑποβαλλομένην δήλωσιν φορολογίας εἰσοδήματος δηλώνουν ἀναλυτικῶς τὰ καταβαλλόμενα κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἐνοίκια διὰ τὰς ἀνωτέρω μισθώσεις τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑΣ ΥΛΗΣ — ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ — ΣΩΜΑ ΟΡΚΩΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΤΩΝ

Ἄρθρον 10.

Τρόποι προσδιορισμοῦ εἰσοδήματος.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3323/55.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος προσδιοριζομένη δαπάνη εἶναι ἀνωτέρα τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τοῦ προκύπτοντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τὸ ὑποκείμενον εἰς φόρον εἰσόδημα προσδιορίζεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 14.

Ἄρθρον 11.

Τεκμήριον ἐκ τῆς κτήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.

1. Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται πράγματι καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ τήν:

α) ἀγορὰν ἀκινήτων, αὐτοκινήτων, πλοίων ἀναψυχῆς, σκαφῶν ἀναψυχῆς, ἀεροσκαφῶν καὶ κινητῶν πραγμάτων μεγάλης ἀξίας, ἐξαιρέσει τῶν ἀποτελούντων τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τῆς ἐμπορικῆς ἢ ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, ὡς καὶ τῶν μηχανημάτων,

β) ἀνέγερσιν ἀκινήτων, ἐξαιρέσει τῶν ἀνεγειρομένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων φορολογουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 36α τοῦ Ν.Δ 3323/1955 καὶ

γ) χορήγησιν δανείων πρὸς ἑταιρίας εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν ὡς ἑταῖροι, ἐξαιρέσει τῶν δανείων τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων πρὸς ἑταιρίας τηρούσας βιβλία πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν δι' ἕκαστον ἑταῖρον, λογίζονται ὡς ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς συζύγου του καὶ προσαυξάνουν τὴν προσδιοριζομένην τεκμαρτὴν δαπάνην βάσει τοῦ ἄρθρου 12.

2. Τὰ διατιθέμενα ἢ διατεθέντα ἐντὸς τοῦ ἔτους 1978 χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14, μειοῦνται κατὰ ποσοστὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%).

Ἄρθρον 12.

Τεκμήριον δαπανῶν διαβιώσεως.

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς ἐτησίας δαπάνης διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτοὺς προσώπων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀθροιστικῶς τὰ κάτωθι στοιχεῖα:

Α) Ἡ βάσει τοῦ ὕψους τῶν ἐτησίων ἐξόδων συντηρήσεως καὶ κυκλοφορίας ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ὑπολογιζομένη ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη ἀναλόγως τῶν φορολογησίμων ἵππων τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῆς συμμετοχῆς της εἰς τοὺς οἰκογενειακοὺς προϋπολογισμοὺς ὡς ἀκολούθως:

Φορολογήσιμοι ἵπποι αὐτοκινήτου	Ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη διὰ τὸν ἔχοντα αὐτοκίνητον
6 ἢ 7	180.000
8	220.000
9	260.000
10	310.000
11	360.000
12	420.000
13	500 000
14	600.000
15	750.000
16	900.000
17	1.050.000
18	1.200.000
19	1.350.000
20	1.500.000
21	1.650.000
22	1.800.000
23 καὶ ἄνω	2.000.000

Ἐπὶ ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν ἐχουσῶν εἰς τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν αὐτῶν ἓν μόνον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τοῦτο τεκμαρτὴ ἐτησία δαπάνη λογίζεται διὰ τὸν ὁμόρρυθμον ἑταῖρον φυσικὸν πρόσωπον τὸν ἔχοντα τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν συμμετοχῆς καὶ ἐπὶ ἰσοπόσου συμμετοχῆς, εἰς τὸν ποιούμενον τὴν μεγαλυτέραν χρῆσιν, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εἶναι κύριος ἢ κάτοχος αὐτοκινήτου μεγαλυτέρας ἱπποδυνάμεως.

Ἐὰν αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἑταιρεῖαι εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰσχύος κινητῆρος μεγαλυτέρας τῶν 6 ἢ 7 ἵππων, ἡ συνολικὴ τεκμαρτὴ δαπάνη δι' ἅπαντα τὰ αὐτοκίνητα ἐπιμερίζεται ἐξ ὁλοκλήρου ἐπ' ὀνόματι τῶν ἑταίρων φυσικῶν προσώπων κατὰ τὰ ποσοστὰ τῆς συμμετοχῆς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι αὐτοκινήτου μεγαλυτέρας ἱπποδυνάμεως τῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑταιρείαν μεγαλυτέρας ἱπποδυνάμεως.

Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἑτέρων διαχειριστῶν ἑταιρείας περιωρισμένης εὐθύνης.

Ἐπὶ διευθυνόντων ἢ ἐντεταλμένων συμβούλων, διοικητῶν καὶ Προέδρων ἀνωνύμου ἑταιρείας ἀσκούντων πραγματικὴν διοίκησιν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως μικροτέρας ἱπποδυνάμεως τῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν μεγαλυτέρας ἱπποδυνάμεως, ἡ συνολικὴ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη ἐξ ὅλων τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας μερίζεται ἰσοπόσως μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, μὴ δυναμένη πάντως νὰ ὑπερβῇ δι' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω προσώπων τὴν τεκμαρτὴν δαπάνην τοῦ μεγαλυτέρας ἱπποδυνάμεως ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ φορολογούμενος, ἡ σύζυγος ἢ τὰ προστατευόμενα μέλη διαθέτουν δεύτερον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἡ προσδιοριζομένη βάσει αὐτοῦ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη προσαυξάνεται κατὰ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%), δι' ἕκαστον πέραν τοῦ δευτέρου αὐτοκινήτου ἡ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη προσαυξάνεται κατὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%). Δὲν προσαυξάνεται ἡ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη διὰ τὸ δεύτερον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως τῆς οἰκογενείας, ὅταν ἡ σύζυγος ἀσκῇ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν μὴ ἐξαρτωμένη οἰκονομικῶς ἐκ τοῦ συζύγου της ἢ ἐλευθέριον ἐπάγγελμα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἢ τυγχάνῃ μισθωτὸς ἢ δημόσιος ἢ ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος. Ὡς πρῶτον αὐτοκίνητον θεωρεῖται τὸ μεγαλύτερον εἰς ἱπποδύναμιν, ἀκολουθοῦν δὲ κατὰ σειρὰν τὰ ἑπόμενα.

Ἐὰν τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀγορασθῇ ἢ πωληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἀπὸ τὴν προκύπτουσαν ἐτησίαν τεκμαρτὴν δαπάνην λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τόσα δωδέκατα ὅσοι οἱ μῆνες τῆς κυριότητος ἢ κατοχῆς τοῦ αὐτοκινήτου. Διάστημα μεγαλύτερον τῶν δέκα πέντε (15) ἡμερῶν λογίζεται ὡς ὁλόκληρος μήν.

Ὁ αὐτὸς τρόπος ὑπολογισμοῦ τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης ἐφαρμόζεται καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκινησίας τοῦ αὐτοκινήτου ἢ ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς αὐτοῦ ἐξ οἱουδήποτε λόγου.

Εἰς περίπτωσιν εἰκονικῆς μεταβιβάσεως ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ εἰκονικῆς κτήσεως ὑπὸ πλειόνων, τὸ τεκμήριον τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης χωρεῖ κατὰ ἑνὸς ἑκάστου διὰ τὸ σύνολον τῆς βάσει τοῦ αὐτοκινήτου προκυπτούσης ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης. Ὡς εἰκονικὴ θεωρεῖται ἰδίᾳ ἡ μεταβίβασις αὐτοκινήτου ἢ ἡ κτῆσις ὁσάκις πραγματοποιῆται μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἐφ' ὅσον ἡ συγκυριότης τοῦ αὐτοκινήτου εἶναι πραγματικὴ ἡ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη ἐπιμερίζεται κατὰ τὸν λόγον τῶν ἰδανικῶν μεριδίων ἑκάστου.

Προκειμένου περὶ ἐκπαιδευτῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων χρησιμοποιούντων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν πλείονα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης λαμβάνεται τὸ μεγαλυτέρας ἱπποδυνάμεως αὐτοκίνητον.

Ἡ ἐξ ἑκάστου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως προκύπτουσα τεκμαρτὴ δαπάνη μειοῦται κατὰ ποσοστόν: α) δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐὰν ἔχῃ παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἀπὸ πέντε (5) μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ἀφ' ὅτου τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως τὸ πρῶτον ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι, β) εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐὰν ἔχῃ παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἄνω τῶν δέκα (10) καὶ μέχρι δέκα πέντε (15) ἐτῶν, γ) τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἐὰν ἔχῃ παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἄνω τῶν δέκα πέντε (15) ἐτῶν καὶ μέχρις εἴκοσι (20) ἐτῶν ἀφ' ὅτου τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἐτέθη τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐὰν ἔχῃ ἀγορασθῇ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸν Διαχειρίσεως Δημοσίου Ὑλικοῦ (ΟΔΔΥ), δ) πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) ἐὰν ἔχῃ παρέλθει χρονικὸν διάστημα ἄνω τῶν εἴκοσι (20) ἐτῶν ἀφ' ὅτου τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐτέθη τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπὶ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως εἰδικῶς διασκευασμένων δι' ἀναπήρους ἐὰν εἶναι μεγαλυτέρα τῶν ὀκτὼ (8) φορολογησίμων ἵππων, λαμβάνεται ὡς βάσις, ἡ βάσει τῶν ὀκτὼ (8) φορολογησίμων ἵππων προκύπτουσα ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη.

Β) Ἡ ἐτησία δαπάνη, καταβαλλομένη ἢ τεκμαρτή, δευτερευουσῶν κατοικιῶν ἐν γένει πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ συντελεστῇ: α) Ἕνα ἐὰν πρόκειται περὶ μιᾶς ἰδιοκατοικουμένης δευτερευούσης κατοικίας, ἡ συνολικὴ κλειστὴ ἐπιφάνεια τῆς ὁποίας δὲν ὑπερβαίνει τὰ ἑξήκοντα (60) τετραγωνικὰ μέτρα, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τοῦ οἰκοπέδου τὰ πεντακόσια (500) τετραγωνικὰ μέτρα. β) Δύο εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ἐξαιρετικῶς δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τεκμαρτὴ δαπάνη δευτερευούσης κατοικίας εὑρισκομένης εἰς χωρία κάτω τῶν δύο χιλιά-

δων (2.000) κατοίκων, πλὴν θερέτρων, ἡ ὁποία περιῆλθε ἐκ κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς εἰς τὸν φορολογούμενον ἢ τὴν σύζυγον αὐτοῦ.

Γ) Ἡ καταβαλλομένη ἐτησία δαπάνη εἰς τοὺς πέραν τοῦ ἑνὸς οἰκιακοὺς βοηθούς, ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων καὶ λοιπὸν προσωπικὸν πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ συντελεστῇ δύο (2).

Δ) Ἡ δαπάνη σκαφῶν ἀναψυχῆς ἰδιωτικῆς χρήσεως εὑρισκομένων εἰς τὴν κυριότητα ἢ κατοχὴν τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν, ὁριζομένη ὡς ἀκολούθως:

α) ἐπὶ ἱστιοφόρων καὶ μηχανοκινήτων σκαφῶν μετὰ χώρων ἐνδιαιτήσεως χωρὶς μόνιμον πλήρωμα (BARE BOAT) ἀπὸ 6 μέχρι 14 μέτρων ὁλικὸν μῆκος, εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμῶν.

β) ἐπὶ ἱστιοφόρων, μικτῶν (μετὰ ἱστίων καὶ μηχανῆς) ἢ μηχανοκινήτων σκαφῶν μετὰ μονίμου πληρώματος ναυτολογημένου ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δώδεκα (12) μηνῶν: αα) εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἐννεακοσίων χιλιάδων (900.000), διὰ μηχανοκίνητα σκάφη ἀπὸ δέκα πέντε (15) μέχρι καὶ εἴκοσι πέντε (25) κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος, ββ) εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων (1.300.000) δραχμῶν διὰ μηχανοκίνητα σκάφη ἄνω τῶν ἀπὸ εἴκοσι πέντε (25) ἕως καὶ ἑβδομήκοντα πέντε (75) κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος, γγ) εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ὀκτακοσίων χιλιάδων (1.800.000) δραχμῶν, διὰ μηχανοκίνητα σκάφη ἄνω τῶν ἑβδομήκοντα πέντε (75) ἕως καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα (150) κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος.

Ἐὰν τὸ πλήρωμα εἶναι ναυτολογημένον ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μικρότερον τῶν δώδεκα μηνῶν, ἡ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸ προσωπικὸν ἐτησία δαπάνη ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (650.000), ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) καὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων (1.200.000) δραχμῶν ἀντιστοίχως μειοῦται εἰς τόσα δωδέκατα ὅσοι οἱ πραγματικοὶ μῆνες τῆς ναυτολογήσεώς του.

Διάστημα μεγαλύτερον τῶν δέκα πέντε (15) ἡμερῶν λογίζεται ὡς ὁλόκληρος μήν.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω σκάφη δὲν ἔχουν ναυτολογημένον πλήρωμα, ἡ ἐτησία δαπάνη καθορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (250.000), τριακοσίων χιλιάδων (300.000) καὶ ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμῶν, ἀντιστοίχως.

γ) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν μηχανοκινήτων καὶ ἱστιοφόρων σκαφῶν ἄνευ χώρων ἐνδιαιτήσεως ὁλικοῦ μήκους πέντε (5) μέτρων εἰς τὸ ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) δραχμῶν, προσαυξανόμενον κατὰ εἴκοσι χιλιάδας (20.000) δραχμὰς δι' ἕκαστον μέτρον πέραν τῶν πέντε μέτρων μήκους.

δ) Ἐπὶ ταχυπλόων μηχανοκινήτων σκαφῶν ἀνοικτοῦ τύπου (κρὶς - κράφτ) ὁλικοῦ μήκους μέχρι πέντε (5) μέτρων εἰς τὸ ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) δραχμῶν, προσαυξανόμενον κατὰ εἴκοσι χιλιάδας (20.000) δραχμὰς δι' ἕκαστον, πέραν τῶν πέντε, μέτρον μήκους.

Διὰ τὸ τεκμήριον τῆς δαπάνης δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν σκάφη προοριζόμενα δι' ἐπαγγελματικὴν χρῆσιν.

2. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος, ἡ σύζυγός του ἢ τὰ προστατευόμενα μέλη δὲν διαθέτουν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ τὸ διατιθέμενον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως εἶναι μικρότερον τῶν ἕξ (6) φορολογησίμων ἵππων, ὡς βάσις προσδιορισμοῦ τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης λαμβάνεται, τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον, καταβαλλόμενον ἢ τὸ πέραν τοῦ ἀπαλλασσομένου φορολογούμενον τεκμαρτὸν ἐξ ἰδιοκατοικήσεως, τῆς κυρίας κατοικίας, πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ συντελεστῇ τρία (3), ἐὰν τὸ ἐτήσιον εἶναι μέχρις 120.000 δραχμῶν, ἐπὶ συντελεστῇ τρία καὶ ἥμισυ (3.5) ἐὰν τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἶναι ἀπὸ 120.001—144.000 δραχμῶν, ἐπὶ συντελεστῇ τέσσαρα (4) ἐὰν τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἶναι ἀπὸ 144.001—168.000 δραχμῶν, ἐπὶ συντελεστῇ τέσσαρα καὶ ἥμισυ (4.5) ἐὰν τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἶναι ἀπὸ 168.001—200.000 δραχμῶν καὶ ἐπὶ συντελεστῇ πέντε (5) ἐὰν τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἶναι ἄνω τῶν 200.000 δραχμῶν.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συντελεσταὶ μειοῦνται: α) εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδιοκατοικουμένης κυρίας οἰκοδομῆς, β) κατὰ μίαν μονάδα προκειμένου περὶ καταβαλλομένου ἐνοικίου, ἐφ' ὅσον τὰ προστατευόμενα ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου μέλη, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συζύγου ὑπερβαίνουν τὰ τρία (3). Ἡ ὑπὸ τῶν προηγουμένων περιπτώσεων προβλεπομένη μείωσις δὲν ἐνεργεῖται ἐὰν διὰ τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' καὶ Δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ἡ σύζυγός του ἀσκῇ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, χρησιμοποιεῖ δὲ τὴν κατοικίαν των καὶ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των τὸ λαμβανόμενον ὡς βάσις ἐνοίκιον κατοικίας μειοῦται κατὰ τὸ ἓν τρίτον (1/3).

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἔχῃ κυρίαν διαμονὴν εἰς ξενοδοχεῖον, λαμβάνεται ὡς καταβαλλόμενον ἐνοίκιον τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ἐνοίκιον διαμονῆς. Ἐὰν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ξενοδοχείου περιλαμβάνεται καὶ ἀντίτιμον διὰ τροφήν, ὡς ἐνοίκιον κατοικίας λαμβάνεται τὸ ἥμισυ τοῦ συμφωνηθέντος ποσοῦ.

Ἐὰν ἡ βάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας προκύπτουσα ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη εἶναι μεγαλυτέρα κατὰ ποσοστὸν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχον δαπάνην τὴν προκύπτουσαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὡς βάσις προσδιορισμοῦ τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης λαμβάνεται τὸ ἐνοίκιον τῆς κυρίας κατοικίας.

Εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω δαπάνην προστίθενται καὶ αἱ δαπάναι τῶν περιπτώσεων Β' ἕως καὶ Δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων προσδιοριζόμενον ἐτήσιον συνολικὸν ποσὸν τεκμαρτῆς δαπάνης διαβιώσεως δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον.

Ἄρθρον 13.

Μὴ ἐφαρμογὴ τοῦ τεκμηρίου.

1. Δὲν ἐφαρμόζεται τὸ τεκμήριον προσδιορισμοῦ τῆς ἐτησίας δαπάνης:

α) Προκειμένου περὶ ἀγροτῶν οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται προσωπικῶς ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις.

β) Προκειμένου περὶ μισθωτῶν καὶ συνταξιούχων ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος καὶ ἡ σύζυγός του ἔχουν μόνον εἰσοδήματα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, διαθέτουν δὲ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως μέχρι δέκα (10) φορολογησίμων ἵππων ἢ τὸ ἐνοίκιον τῆς κυρίας κατοικίας δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δρχ., ἐκτὸς ἐὰν διὰ τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' καὶ Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12.

γ) Προκειμένου περὶ ἀναπήρων διὰ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ἡ ὁποία προκύπτει βάσει τοῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως τὸ ὁποῖον ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν κυκλοφορίας.

δ) Προκειμένου περὶ ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα διὰ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ἡ ὁποία προκύπτει βάσει τοῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως μέχρι δέκα (10) φορολογησίμων ἵππων μόνον διὰ τὰ δύο (2) πρῶτα ἔτη ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος δὲν ἔχει ἕτερα, πλὴν τοῦ ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, εἰσοδήματα, ἡ δὲ σύζυγός του ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς.

ε) Προκειμένου περὶ μετοικησάντων προσώπων, τὰ ὁποῖα εἰσήγαγον μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ μειωμένων δασμῶν καὶ φόρων κατὰ τὰς ἰσχυούσας σχετικὰς περὶ μετοικούντων διατάξεις, διὰ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ἡ ὁποία προκύπτει βάσει τοῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως

διὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1979 καὶ 1980, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουν εἰσόδημα μόνον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ δὲ σύζυγός των δὲν ἔχει εἰσοδήματα ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' καὶ Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12.

στ) Προκειμένου περὶ τῶν κατωτέρων πληρωμάτων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἔχει μόνον ἀμοιβὰς αἱ ὁποῖαι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἢ φορολογοῦνται κατ' εἰδικὸν τρόπον βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἡ δὲ σύζυγός του δὲν ἔχει εἰσοδήματα ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς, διὰ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης, ἡ ὁποία προκύπτει βάσει τοῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Γ' καὶ Δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12.

ζ) Προκειμένου περὶ ἀλλοδαποῦ προσωπικοῦ μὴ μονίμως διαμένοντος ἐν Ἑλλάδι ἢ ἡμεδαπῶν διαμενόντων μονίμως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀπασχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς ἐπιχειρήσεις ὑπαγομένας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμποροβιομηχανικῶν ἑταιρειῶν», τοῦ Α.Ν. 378/1968 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμποροβιομηχανικῶν ἑταιρειῶν» καὶ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 27/1975 «περὶ φορολογίας πλοίων, ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», ὡς ἰσχύει, διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης, ἡ ὁποία προκύπτει βάσει τοῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ τοῦ ἐνοικίου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 δὲν ἐφαρμόζονται:

α) Ἐπὶ ἀγορᾶς ἀκινήτων ἢ ἀνεγέρσεως ἀκινήτων εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, τὴν Ἐπαρχίαν Βισαλτίας τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καὶ τὴν Ἐπαρχίαν Κιλκὶς τοῦ Νομοῦ Κιλκὶς πραγματοποιουμένων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1979.

β) Ἐπὶ χορηγήσεως δανείων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1979 πρὸς Ἑταιρείας ἐγκατεστημένας εἰς τὰς περιφερείας, περὶ ὧν ἡ περίπτωσις α', ὑπὸ τῶν ἑταίρων.

Ἄρθρον 14.

Ὑπολογισμὸς φόρου ἐπὶ προκυπτούσης διαφορᾶς εἰσοδήματος.

1. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς δαπάνης δι' ἀπόκτησιν περιουσιακῶν στοιχείων, ὡς καὶ τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτῶν, προσαυξάνει τὰ δηλούμενα ἢ προσδιοριζόμενα κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς συζύγου του κατὰ περίπτωσιν ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐὰν δὲν δηλοῦται εἰσόδημα ἀπὸ τὰς πηγὰς αὐτάς, ἡ διαφορὰ θεωρεῖται εἰσόδημα βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, κατὰ τὰ κατωτέρω οριζόμενα.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προκύπτουσα διαφορά, καθ' ὃ μέρος προέρχεται ἀπὸ δαπάνην δι' ἀγορὰν ἀκινήτου, κατανέμεται ἰσομερῶς πρὸς φορολογίαν εἰς τὸ ἔτος τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δαπάνης καὶ τὰ δύο ἑπόμενα τούτου ἔτη.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς δαπάνης δι' ἀπόκτησιν περιουσιακῶν στοιχείων ὡς καὶ τῆς ἐτησίας τεκμαρτῆς δαπάνης διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, τῆς συζύγου του καὶ τῶν προστατευομένων μελῶν αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει κατὰ ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1979 αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω διαφορὰ δὲν ὑπερβαίνει ποσοστὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος.

2. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ὡς ἄνω διαφορᾶς ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὰ ἐν τῇ δηλώσει ἀναφερόμενα καὶ προσηκόντως ἀποδεικνυόμενα χρηματικὰ ποσὰ ἀνεξαρτήτως χρόνου κτήσεώς των, διὰ τῶν ὁποίων καλύπτεται ἢ περιορίζεται ἡ προκύπτουσα διαφορά. Τὰ ποσὰ ταῦτα εἶναι ἰδίᾳ:

α) Εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα ἀπεκτήθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος ἀπὸ τὸν ἴδιον, τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ προστατευόμενα μέλη καὶ τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἢ φορολογοῦνται κατ' εἰδικὸν τρόπον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, β) χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦνται εἰσόδημα κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, γ) ἀνάλωσις κεφαλαίου τὸ ὁποῖον ἀποδεδειγμένως ἐφορολογήθη κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἢ ἀπηλλάγη τοῦ φόρου νομίμως, δ) χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ διάθεσιν περιουσιακῶν στοιχείων, ε) εἰσαγωγὴ συναλλάγματος μὴ ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρητέου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, στ) δάνεια, ζ) δωρεά. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ δωρεὰ φορολογεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις εἰς τὴν φορολογίαν δωρεῶν.

Ὁ φορολογούμενος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δικαιολογήσουν ποσὸν μέχρις ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμῶν, τὸ ὁποῖον διατίθεται δι' ἀγορὰν πρώτης κατοικίας ἢ ἀνέγερσιν τοιαύτης ἐπὶ οἰκοπέδου τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς συζύγου του ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν τυγχάνουν κύριοι κατὰ πλῆρες δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἰσοβίου ἐπικαρπίας ἢ οἰκήσεως ἑτέρας οἰκίας ἢ διαμερίσματος ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς πόλιν ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων.

3. Ὁ φορολογούμενος εἰς τὸν ὁποῖον ἀποστέλλεται τὸ ἐκκαθαριστικὸν σημείωμα δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ περιεχόμενον τούτου διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου καὶ νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων δικαιώματα.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ὑποβαλλόμενα διὰ τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 ἕως καὶ 14 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1979 παραφυλαττομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13.

Ἄρθρον 15.

Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

1. Συνίσταται εἰδικὸν Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθεται: α) Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀγοραίας ἀξίας ἀκινήτων, β) ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀγοραίας ἀξίας μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ γ) ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας ἑτέρων κινητῶν μεγάλης ἀξίας, ὡς ἔργων τέχνης ἢ συλλογῶν.

2. Οἱ ὁρκωτοὶ ἐκτιμηταὶ ἐπιλαμβάνονται τοῦ ἔργου των κατόπιν αἰτήσεως τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου ἢ τῆς ἁρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς ἢ κατόπιν προδικαστικῆς ἀποφάσεως δικαστηρίου. Τὸ πόρισμα τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκτιμητῶν, ἐπέχει θέσιν ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

3. Κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς φορολογίας ὁ ὁρκωτὸς ἐκτιμητὴς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του τὰς εἰδικὰς δι' ἑκάστην περίπτωσιν διατάξεις φορολογικῆς νομοθεσίας, αἱ ὁποῖαι προβλέπουν τὰ τοῦ τρόπου προσδιορισμοῦ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀντικειμένου καὶ ὁρίζουν τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν πρὸς τοῦτο. Ὡσαύτως, οὗτος λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀντικειμένου, συμβάλλει εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ, δικαιούμενος, ἰδίᾳ προκειμένου περὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν καὶ ἐλέγχῃ οἱονδήποτε βιβλίον, λογαριασμὸν καὶ στοιχεῖον τῆς Ἑταιρείας, κρινόμενον χρήσιμον διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ πορίσματός του.

Πᾶς ὅστις, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, παρακωλύει τὸ ἔργον τῶν ὁρκωτῶν ἐκτιμητῶν ἢ προκειμένου ἰδίᾳ περὶ ἐκτιμήσεως

μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχῶν ἀρνεῖται εἴτε ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, εἴτε ὡς Διευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος αὐτῆς νὰ θέση εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁρκωτῶν ἐκτιμητῶν τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἐν γένει στοιχεῖα τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ ἀρνεῖται νὰ παράσχη τὰς αἰτουμένας πληροφορίας, εἴτε παρεμβάλλει δυσχερείας εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκτιμήσεως, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχ. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ καὶ ἔνδικα μέσα ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων. Τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ εἰσάγεται εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ὡς δημόσιον ἔσοδον.

4. Διὰ Π. Δ/τος ὁρίζονται τὰ τῆς συγκροτήσεως, συνθέσεως, διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Σώματος ὁρκωτῶν ἐκτιμητῶν, τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὡς καὶ ἡ ἰδιάζουσα ἐμπειρία τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διαθέτουν τὰ ὡς μέλη τοῦ Σώματος διοριζόμενα πρόσωπα, τὰ τῆς διαδικασίας διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν, τὰ τῶν εὐθυνῶν τὰς ὁποίας ὑπέχουν ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἔργου των, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ παραβάσει τούτων ἐπιβαλλομένων κυρώσεων τὰ τοῦ τρόπου ὁρισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς των καὶ ποῖον θὰ βαρύνη αὕτη, τὸ ἁρμόδιον ὄργανον διὰ τὴν ἐκκαθάρισίν της, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ Σώματος.

5. Αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ἀμοιβαὶ κατατίθενται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμὸς Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν» μὴ ὑποκείμεναι ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν (ΣΟΕ) εἰς φόρον, τέλη χαρτοσήμου ἢ εἰς οἱανδήποτε κράτησιν. Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ὁρκωτῶν ἐκτιμητῶν ὑποβάλλονται εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένας φορολογικὰς ὑποχρεώσεις.

6. Ἡ εἴσπραξις τῆς ἀμοιβῆς εἰς περίπτωσιν μὴ καταβολῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, ἐνεργεῖται ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ὡς τίτλος ἐκτελεστὸς χρησιμεύει ἡ διαπιστοῦσα τὴν ὀφειλὴν ἀπόφασις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

7. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Π.Δ. ἀπαιτουμένων δαπανῶν δύναται: α) κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας τοῦ ΣΟΕ νὰ ἐπιχορηγῆται ὁ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Λογαριασμὸς Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀναλόγου ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 5.000.000 δραχμῶν. Ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη ἐγκρίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης, ἐγγραφομένης ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν καὶ β) τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν νὰ συνάπτῃ δάνειον παρὰ Τραπέζης ἢ τοῦ Δημοσίου, παρέχον ἐγγύησιν τὰ ἔσοδα τοῦ Λογαριασμοῦ Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

8. Τὸ Σῶμα τῶν Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν διοικεῖται καὶ ἐλέγχεται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου διοριζομένου διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Δικαιοσύνης.

9. Ἡ ἐποπτεία τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ἄρθρον 16.

Φορολογία καθαρῶν κερδῶν ἑταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

1. Τὸ ἄρθρον 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 16α.

Φορολογία καθαρῶν κερδῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων, περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

1. Αἱ ὁμόρρυθμοι καὶ ἑτερόρρυθμοι ἑταιρεῖαι, ὡς καὶ κοινοπραξίαι τεχνικῶν ἔργων, πλὴν τῶν κοινοπραξιῶν εἰς ἃς συμμετέχουν μόνον ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, ὑποχρεοῦνται, ὅπως καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς των περιόδου ὑποβάλλουν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς ἕδρας των δήλωσιν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα προέκυψαν κατὰ τὴν λήξασαν διαχειριστικὴν περίοδον καὶ τῆς κατανομῆς τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν μεταξὺ τῶν ἑταίρων. Εἰς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται καὶ αἱ ἑταιρεῖαι περιωρισμένης εὐθύνης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ των. Εἰδικῶς εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ὑπὸ τῆς κοινοπραξίας τεχνικῶν ἔργων δήλωσιν ἀναγράφεται καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐκπροσώπου αὐτῆς.

2. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, ὡς καὶ κοινοπραξιῶν τεχνικῶν ἔργων, πλὴν τῶν κοινοπραξιῶν εἰς ἃς συμμετέχουν μόνον ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κερδῶν τὰ ὁποῖα:

α) προέρχονται ἀπὸ συμμετοχὴν εἰς ἑτέραν ὁμόρρυθμον, ἑτερόρρυθμον ἢ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρείαν,

β) ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου διά τινος οἱουδήποτε νόμου ἢ ἔχουν φορολογηθῆ κατ' εἰδικὸν τρόπον διὰ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων,

φορολογοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου κλίμακος:

Κλιμάκιον κερδῶν	Συντελεστὴς φόρου	Ποσὸν φόρου	Σύνολον Κερδῶν	Σύνολον Φόρου
300.000	7%	21.000	300.000	21.000
300.000	13%	39.000	600.000	60.000
ὑπερβάλλον	18%			

Ἐπὶ πλέον ἐπιβάλλεται εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α., ἀνερχομένη εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου.

Ὁ ὀφειλόμενος φόρος καὶ εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. καταβάλλονται εἰς ὀκτὼ (8) ἴσας μηνιαίας δόσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως.

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς ἕδρας τῆς ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας προβαίνει, κατόπιν ἐλέγχου, εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ κοινοποίησιν πρὸς τὴν ἑταιρείαν ἢ κοινοπραξίαν πράξεως προσδιορισμοῦ τοῦ ἀποτελέσματος. Ἡ κοινοποίησις τῆς πράξεως προσδιορισμοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς κοινοπραξίας ἐνεργεῖται εἰς τὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ δηλώσει νόμιμον ἐκπρόσωπον αὐτῆς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ὁρισμοῦ εἰς οἱονδήποτε μέλος τῆς κοινοπραξίας. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 50 ἕως 59, 65 καὶ 68 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 καὶ τοῦ Ν. 4125/1960 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας», ὡς ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἑταιρειῶν ἢ κοινοπραξιῶν. Ὁ φόρος καὶ ἡ εἰσφορὰ βεβαιοῦνται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας, προκειμένου δὲ περὶ κοινοπραξιῶν τεχνικῶν ἔργων ἐπ' ὀνόματι ὅλων τῶν κοινοπρακτούντων ἕκαστος τῶν ὁποίων εὐθύνεται εἰς ὁλόκληρον διὰ τὴν καταβολήν του.

4. Τὰ προσδιοριζόμενα ἀποτελέσματα βάσει ὁριστικῆς ἀποφάσεως διοικητικοῦ πρωτοδικείου ἢ κατόπιν διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς ἢ λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς δὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητηθοῦν ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἢ τῶν μελῶν τῆς κοινοπραξίας. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἀνακοινοῦνται ἀμέσως εἰς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας εἰσοδήματος τῶν ἑταίρων ἢ μελῶν τῆς κοινοπραξίας Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους.

5. Τὰ ἀναλογοῦντα εἰς ἕκαστον ἑταῖρον ἢ μέλος τῆς κοινοπραξίας καθαρὰ κέρδη συναθροίζονται εἰς τὰ λοιπὰ εἰσο-

δήματα αὐτοῦ καὶ φορολογοῦνται μὲ τὴν κλίμακα τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 μόνον ὅταν ὁ βάσει ταύτης ἀναλογῶν φόρος διὰ τὰ κέρδη ταῦτα, εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν προκύπτοντα φόρον βάσει τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 διὰ τὰ αὐτὰ κέρδη. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐκπίπτεται ὁ βεβαιωθεὶς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας φόρος καὶ εἰσφορὰ ὑπὲρ ΟΓΑ διὰ τὰ ἀναλογοῦντα εἰς τὸν ἑταῖρον ἢ μέλος τῆς κοινοπραξίας κέρδη. Ἐὰν ἑταῖρος εἶναι Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ἢ ἀλλοδαπὴ ἐπιχείρησις, τὰ ἀναλογοῦντα εἰς ταύτην καθαρὰ κέρδη προστίθενται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν εἰς τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα καὶ φορολογοῦνται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ ἑταῖρος ἢ μέλος τῆς κοινοπραξίας δὲν συναθροίζει εἰς τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τὰ ἀναλογοῦντα εἰς αὐτὸν κέρδη ἀπὸ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἢ κοινοπραξίαν, ὁ δὲ καταβληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας φόρος καὶ εἰσφορὰ ὑπὲρ ΟΓΑ διὰ τὰ κέρδη ταῦτα δὲν συμψηφίζονται πρὸς τὸν ὀφειλόμενον ἀπὸ τὸν ἑταῖρον ἢ μέλος τῆς κοινοπραξίας φόρον οὔτε ἐκπίπτεται ὡς δαπάνη ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς Ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 5, ὡς καὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιωρισμένης εὐθύνης Ἑταιρειῶν τῶν ὁποίων τὰ καθαρὰ κέρδη δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (250.000) δρχ. ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἑταῖροι καὶ οἱ σύζυγοι αὐτῶν, δὲν ἔχουν ἄλλα εἰσοδήματα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐξ ἄλλων πηγῶν. Ὡσαύτως δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐπι τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιωρισμένης εὐθύνης Ἑταιρειῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον κατὰ ποσοστὸν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τοὐλάχιστον εἶναι ἐπενδεδυμένον εἰς ἀκίνητα, ἀξίας τοὐλάχιστον ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχ., τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν ἀποκλειστικῶς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως. Προκειμένου περὶ Ἑταιρειῶν τηρουσῶν βιβλία τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κ.Φ.Σ., ὡς κεφάλαιον λαμβάνεται ἡ καθαρὰ περιουσία τῆς Ἑταιρείας.

7. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 17.

Εἰσόδημα τεχνικῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὸ καθαρὸν κέρδος τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν πώλησιν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν, ἐξευρίσκεται διὰ χρήσεως συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα λαμβάνονται:

α) Τὸ τίμημα τῶν πραγματοποιηθεισῶν πωλήσεων αὐτοτελῶν οἰκοδομῶν, διαμερισμάτων πολυκατοικιῶν, καταστημάτων, γραφείων, ἀποθηκῶν καὶ λοιπῶν χώρων, ὡς τοῦτο καθορίζεται εἰς τὰ οἰκεῖα πωλητήρια συμβόλαια.

β) Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ὡς ἄνω φορολογηθέντος τιμήματος ἢ ἀξίας κατὰ περίπτωσιν καὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἐξευρισκομένης κατὰ τὰς περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων διατάξεις.

Ὡς πωλήσεις θεωροῦνται καὶ αἱ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ οἰκοπεδούχου γενόμεναι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργολήπτου.

γ) Ἡ πραγματικὴ ἀξία, ἡ ἐξευρισκομένη κατὰ τὰς περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων διατάξεις, τῶν περιερχομένων αὐτοτελῶν οἰκοδομῶν, διαμερισμάτων, καταστημάτων, γραφείων, ἀποθηκῶν καὶ λοιπῶν χώρων εἰς τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως ὁμορρύθμου, ἑτερορρύθμου καὶ περιωρισμένης εὐθύνης ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας, θεωρεῖται ἀκαθάριστον ἔσοδον τῆς ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως ταύτης. Τὸ προκῦπτον βάσει τῶν ἐσόδων τούτων καθαρὸν κέρδος φορολογεῖται ἐπ' ὀνόματι τῶν ἑταίρων ἢ μελῶν τῆς κοινοπραξίας κατὰ τὸ ἥμισυ κατὰ τὸ ἔτος τῆς διαλύσεως τῆς ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον κατὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος.

Ὁ συντελεστὴς καθαροῦ κέρδους ὁρίζεται εἰς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%). Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν: αα) Ἡ ἐπιχείρησις δὲν τηρεῖ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων βιβλία καὶ στοιχεῖα ἢ τηρεῖ βιβλία κατωτέρας κατηγορίας ἀπὸ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ὁ ἀνωτέρω συντελεστὴς καθαροῦ κέρδους προσαυξάνεται κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%). ββ) Αἱ ἐμφανιζόμεναι ὡς πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα τῆς ἐπιχειρήσεως δαπάναι κατασκευῆς τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν εὑρίσκονται εἰς προφανῆ δυσαναλογίαν ἔναντι τοῦ πραγματικοῦ κόστους, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται νὰ προσαυξήσῃ τὸν ὡς ἄνω συντελεστὴν καθαροῦ κέρδους μέχρι ποσοστοῦ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) αὐτοῦ. Δὲν θεωρεῖται ὅτι ὑπάρχει προφανὴς δυσαναλογία ὅταν ἡ διαφορὰ μεταξὺ πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν καὶ πραγματικοῦ κόστους εἶναι μέχρις εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κόστους».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, προστίθενται ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν: αα) Ἡ ἐπιχείρησις δὲν τηρεῖ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων βιβλία καὶ στοιχεῖα ἢ τηρεῖ βιβλία κατωτέρας κατηγορίας ἀπὸ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Κώδικος τούτου, ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν περιπτώσεων α'. β' καὶ γ' συντελεστὴς καθαροῦ κέρδους προσαυξάνεται κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%). ββ) Αἱ ἐμφανιζόμεναι ὡς πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα τῆς ἐπιχειρήσεως δαπάναι κατασκευῆς τῶν τεχνικῶν ἔργων ἐν γένει ἢ οἰκοδομῶν εὑρίσκονται εἰς προφανῆ δυσαναλογίαν ἔναντι τοῦ πραγματικοῦ κόστους, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται νὰ προσαυξήσῃ τοὺς συντελεστὰς καθαροῦ κέρδους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν περιπτώσεων α'. β' καὶ γ' μέχρι ποσοστοῦ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) αὐτῶν. Δὲν θεωρεῖται ὅτι ὑπάρχει προφανὴς δυσαναλογία ὅταν ἡ διαφορὰ μεταξὺ πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν καὶ πραγματικοῦ κόστους εἶναι μέχρις εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κόστους».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μηχανολογικῶν καὶ ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων, παραφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 18.

Ὑποβολὴ ἀντιγράφου ἀδείας ἀνεγέρσεως πολυωρόφου οἰκοδομῆς.

Ὁ ἀνεγείρων πολυώροφον οἰκοδομὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ ἡ πολυώροφος οἰκοδομή, ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθείσης οἰκοδομικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 19.

Ὑποβολὴ στοιχείων διὰ τοὺς ἐργολάβους - ὑπεργολάβους.

Πᾶς ὅστις ἀναθέτει εἰς ἐργολάβον ἢ ὑπεργολάβον τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν ἑκατὸν

χιλιάδων (100.000) δραχμῶν, ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τούτου εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν του Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀναλαβόντος τὰς ἐργασίας ἐργολάβου ἢ ὑπεργολάβου ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν αὐτὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀντίγραφον τοῦ συμφωνητικοῦ ἀναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Διάφοροι διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

Πληρωμαὶ δι' ἐπιταγῶν.

1. Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ὁρίζηται ὅτι κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων κερδῶν ὅλων τῶν ὑποχρέων ἢ κατηγοριῶν τούτων εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν ἢ τμήματα ταύτης δὲν ἀναγνωρίζονται πρὸς ἔκπτωσιν αἱ πληρωμαὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν, διὰ μισθούς, ἡμερομίσθια, τόκους, ἐνοίκια, ἔξοδα βιομηχανοποιήσεως καὶ ἐν γένει λοιπὰ πάσης φύσεως ἔξοδα ἢ πληρωμάς, ἐφ' ὅσον αὗται ὑπερβαίνουσαι τὸ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Π. Διαταγμάτων ὁριζόμενον ποσὸν δὲν ἐνηργήθησαν δι' ἐπιταγῆς.

2. Δι' ὁμοίων Προεδρικῶν Διαταγμάτων δύναται νὰ ὁρίζηται, ὅτι ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἑλλάδι, ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμὰς ἐν συνόλῳ, ἐνεργεῖται μόνον διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ τραπέζης λειτουργούσης ἐν Ἑλλάδι καὶ περιγραφομένης ἐν τῷ συμβολαίῳ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 41.

Ἄρθρον 21.

Βεβαίωσις φορολογητέου εἰσοδήματος καὶ παρακρατηθέντος φόρου ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰδικῶς προκειμένου «περὶ φορολογητέου εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν», ἡ βεβαίωσις ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν. Τὸ δεύτερον ἀντίτυπον τῆς βεβαιώσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρακρατοῦντος τὸν φόρον ὑποχρέου μετὰ τῆς ἐτησίας ὁριστικῆς δηλώσεως μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον».

Ἄρθρον 22.

Εὐθύνη μετόχων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθενται νέα ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Κομισταὶ μετοχῶν ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μερισματαποδείξεων εἰς ὑποβολὴν ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ Ν.Δ. 105/1969 ὅτι τυγχάνουν κύριοι ἢ ἐπικαρπωταὶ τῶν μετοχῶν. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μερισματαποδείξεων ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῇ ταύτην, ἐφ' ὅσον δὲν προσκομίζεται ἡ ὡς ἄνω ὑπεύθυνος δήλωσις.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω δήλωσις ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Οἰκονομικὸν Ἔφορον».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ.

Ἄρθρον 23.

Τροποποίησις Ὀργανισμοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις, συμπλήρωσις καὶ κατάργησις διατάξεων τοῦ Π. Δ/τος 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ», ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν».

Ἄρθρον 24.

Σύστασις, κατάργησις Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις, κατάργησις, συγχώνευσις, προαγωγὴ ἢ ὑποβιβασμὸς περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἡ μεταβολὴ τῆς ἕδρας τῆς περιφερείας καὶ τοῦ τίτλου αὐτῶν, ἡ ρύθμισις θεμάτων ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, κατανομῆς καὶ μεταφορᾶς τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει αὐτῶν, ὁ καθορισμὸς τῆς ἁρμοδιότητος, ἡ τοποθέτησις τῶν προϊσταμένων αὐτῶν καὶ ἡ μεταφορὰ ἢ ἀνακατανομὴ ἁρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

2. Ἡ ἔναρξις λειτουργίας τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνιστωμένων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν συσταθεισῶν καὶ μὴ λειτουργουσῶν τοιούτων, ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 25.

Διεύθυνσις καθηκόντων Ἐπιθεωρητῶν.

1. Ὁ Ἀναπληρωτὴς Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως Ἐφοριῶν καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἀσκοῦν δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, μόνον ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐπιτηδευματίου, δικαιούμενοι νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα καὶ ἐλλείψει τούτου ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην νὰ ἀναθέτῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνεύρεσιν βιβλίων, ἐγγράφων, ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλων στοιχείων, τὰ ὁποῖα κατὰ βασίμους ὑπονοίας ἀποκρύπτονται εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐπιτηδευματίου καὶ ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ὕλης, μὴ δυνάμενοι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ προβαίνουν εἰς οἱανδήποτε ἀνακριτικὴν ἐνέργειαν ἄνευ σχετικῆς παραγγελίας. Ἡ παρουσία τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως Ἐφοριῶν ἢ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν δὲν ἀποκλείει τὴν παρουσίαν Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ περίπτωσιν. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Π.Δ. 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀσκοῦν καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῆς συσταθησομένης Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Διακινήσεως Ἀγαθῶν καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτῆς, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς τὰς ἐν παρ. 1 ἐνεργείας καὶ ἄνευ σχετικῆς παραγγελίας τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐξαλείψεως ἀποδεικτικῶν μέσων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 243 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

3. Ὁ ἁρμόδιος Ἐπιθεωρητὴς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν δύναται νὰ διατάσσῃ ἐπανέλεγχον ἐπὶ οἱασδήποτε φορολογικῆς ὑποθέσεως, δι' ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἢ ἑτέρων ὑπαλλήλων τῶν ἐποπτευομένων ὑπ' αὐτοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, μετακινουμένων πρὸς τοῦτο δι' ἀποφάσεώς του.

4. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἐφοριῶν, Τελωνείων, Δημοσίων Διαχειρίσεων καὶ Ὑπηρεσιῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων Νομαρχιῶν καθίστανται Α΄ ἢ Β΄, κατὰ περίπτωσιν, κριταὶ κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐποπτευομένων Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἀπασχόλησις Προσωπικοῦ. Ὀχήματα εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Ὑπηρεσίαι συνιστώμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 διὰ τὴν παρακολούθησιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Κ.Φ.Σ. λειτουργοῦν ἐπὶ εἰκοσιτετραώρου βάσεως διὰ τῆς καταλλήλου ἐναλλαγῆς τοῦ προσωπικοῦ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐν λόγῳ Ὑπηρεσιῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν ἢ καὶ ὑπερωριακὴν ἐργασίαν καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀργίας καὶ τὰς νυκτερινὰς ὥρας.

2. Τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Ὑπηρεσιῶν ὀχήματα δύνανται νὰ κινοῦνται καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον εἰς ὁλόκληρον τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῆς χώρας καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος.

3. Τὰ ἐν λόγῳ ὀχήματα δύνανται νὰ κινοῦνται διὰ συμβατικῶν ἀριθμῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων Ι.Χ. καὶ ἄνευ τῶν ἰδιαιτέρων διακριτικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα προβλέπονται διὰ τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δημοσίου, νὰ ὁδηγοῦνται δὲ ὑπὸ ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι διαθέτουν ἐρασιτεχνικὴν ἄδειαν ὁδηγήσεως, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεων τῶν Προϊσταμένων των.

4. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ τύπος τῶν ὀχημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ὁρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 27.

Δαπάναι λειτουργίας εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Αἱ πιστώσεις διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν συνιστωμένων διὰ τὴν παρακολούθησιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Κ.Φ.Σ. ἐγγράφονται εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ἐγκρίνεται ἡ ἀγορὰ καινουργῶν αὐτοκινήτων ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἢ ἡ διάθεσις τοιούτων παρὰ τοῦ ΟΔΔΥ. Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν ἐνεργούμεναι προμήθειαι αὐτοκινήτων γνωστοποιοῦνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁμοίως, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὰς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας ὑπερωριακῶς ἢ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας καὶ ἐξαιρεσίμους ἡμέρας, ἡ χορήγησις ἐπιδομάτων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς χρησιμοποιουμένους διὰ τὴν ὁδήγησιν τῶν αὐτοκινήτων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐκτὸς ἕδρας κινήσεως τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 28.

Μεταβίβασις ἁρμοδιοτήτων Προϊσταμένων Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϊσταμένου περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μεταβιβάζηται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὑπηρετοῦντας παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ ὑπαλλήλους ἀπὸ τοῦ 6ου βαθμοῦ καὶ ἄνω τῶν Κλάδων ΑΤ καὶ ΑΡ καὶ ἐλλείψει τούτων, τοῦ Κλάδου ΜΕ, τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπογράφειν, ἐντολῇ αὐτοῦ, ἀποφάσεις, ἔγγραφα, ἐντολὰς ἢ ἄλλας πράξεις, ἐκδιδομένας κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν.

2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐκδόσεως πράξεως ἐντολῇ Προϊσταμένου ὑπηρεσίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπὸ ἐξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο ὀργάνου, μνημονεύεται, ἀπαραιτήτως, ἐν αὐτῇ ἡ ἐξουσιοδοτικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας μετεβιβάσθη τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ὁ μεταβιβάσας εἰς ἕτερον ὄργανον τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπογράφειν ἐντολῇ τούτου Προϊστάμενος ὑπηρεσίας, δικαιοῦται ὁποτεδήποτε νὰ ἀσκήσῃ τοῦτο καὶ ἀτομικῶς, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο οἱασδήποτε διατυπώσεως.

Ἄρθρον 29.

Προϊστάμενοι τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ὀργανώσεως.

1. Προϊστάμενοι τῶν Γραφείων, Τμημάτων καὶ Διευθύνσεων τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, νὰ ὁρίζωνται πλέον τῶν ἐν ἄρθρῳ 341 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 636/1977, «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» καὶ ὑπάλληλοι ἑτέρων Κλάδων ΑΤ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος 636/1977.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ — ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 30.

Παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως.

1. Τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ποσοστὰ προσθέτων φόρων καὶ προσαυξήσεων λόγῳ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορὰ ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ ἐπὶ μὴ καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου, προσαυξάνονται κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%).

2. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες παντάπασιν δήλωσιν οἱουδήποτε φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς ἢ μὴ καταβάλλοντες τὸ ὀφειλόμενον τέλος χαρτοσήμου ἢ παραλείποντες νὰ δηλώσουν ἔνια περιουσιακὰ στοιχεῖα εἰς τὴν φορολογίαν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόστιμον:

α) Ἀπὸ δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως πεντήκοντα χιλιάδας (50.000), ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογοῦντος κυρίου φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν.

β) Ἀπὸ δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας (25.000) ἕως διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (250.000), ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογοῦντος κυρίου φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς ἀνέρχεται ἀπὸ δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000) ἕως πεντακοσίας χιλιάδας (500.000).

γ) Ἀπὸ δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) ἕως ἓνα ἑκατομμύριον (1.000.000), ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογοῦντος κυρίου φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 31.

Ἀνακριβὴς δήλωσις.

1. Τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ποσοστὰ προσθέτων φόρων καὶ προσαυξήσεων, λόγῳ ἀνακριβοῦς δηλώσεως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορὰν ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ ἐπὶ ἐλλιποῦς καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου, προσαυξάνονται κατὰ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%).

2. Οἱ ὑποβάλλοντες ἀνακριβῆ δήλωσιν οἱουδήποτε φόρου, εἰσφορᾶς ἢ τέλους ἢ καταβάλλοντες ἐλλιπῶς τὸ τέλος χαρτοσήμου ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόστιμον:

α) Ἀπὸ δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως πεντήκοντα χιλιάδας (50.000), ἐὰν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ καταβληθέντος φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κυμαίνεται ἀπὸ δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) ἕως τριακοσίας χιλιάδας (300.000) καὶ κατὰ ποσοστὸν μεγαλυτέρα τοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἐλλιπῶς καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου.

β) Ἀπὸ δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000), ἐὰν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ καταβληθέντος φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κυμαίνεται ἀπὸ δραχ. τριακοσίας χιλιάδας (300.000) ἕως ἑξακοσίας χιλιάδας (600.000) καὶ κατὰ ποσοστὸν μεγαλυτέρου τοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἐλλιπῶς καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου.

γ) Ἀπὸ δραχμὰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας (80.000) ἕως ὀκτακοσίας χιλιάδας (800.000), ἐὰν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ καταβληθέντος φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἶναι μεγαλυτέρα τῶν δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) καὶ κατὰ ποσοστὸν μεγαλυτέρα τοῦ εἰκο-

σιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἐλλιπῶς καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου.

3. Προκειμένου περὶ τῆς φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου πρόστιμα ἐπιβάλλονται μόνον ἐφόσον συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Ν.Δ. 118/1973.

Ἄρθρον 32.

Ἐλλιπὴς δήλωσις.

1. Ἐπὶ ἐλλιποῦς δηλώσεως ἐπιβάλλεται μόνον πρόσθετος φόρος ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ κυρίου φόρου καὶ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 31, 42 καὶ 43 τοῦ παρόντος.

2. Ὡς ἐλλιπὴς θεωρεῖται ἡ δήλωσις φόρου εἰσοδήματος, ὁσάκις ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δηλουμένου συνολικοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ προσδιοριζομένου τοιούτου δὲν ὑπερβαίνῃ κατὰ ποσοστὸν δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) τὸ δηλωθὲν εἰσόδημα, μέχρι δὲ ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ διαφορᾶς ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος εἰσοδήματος. Ὡσαύτως ἐλλιπὴς λογίζεται ἡ δήλωσις, ὁσάκις ἡ διαφορὰ μεταξὺ δηλουμένου καὶ προσδιοριζομένου εἰσοδήματος ὀφείλεται εἰς λογιστικὴν διαφοράν. Ὡς λογιστικὴ διαφορὰ νοεῖται ἡ μείωσις τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ὀφειλομένη εἰς προφανῆ παραδρομὴν ἢ εἰς ἐσφαλμένον χαρακτηρισμὸν πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ εἰς οὐσιώδη πλάνην περὶ τὸ δίκαιον, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ φορολογούμενος δὲν θὰ προέβαινεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῶν συναλλακτικῶν ἠθῶν εἰς τὴν μείωσιν τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Τοιαύτη λογιστικὴ διαφορὰ λογίζεται ἰδίᾳ ἐκείνη, ἡ ἐρειδομένη ἐπὶ βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως μὴ χαρακτηριζομένων ὡς ἀνακριβῶν ἢ ἀνεπαρκῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μείωσις τοῦ δηλουμένου εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἐγένετο κατὰ παράβασιν ρητῆς διατάξεως νόμου ἢ κατὰ ἠθελημένον διάφορον χαρακτηρισμὸν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν.

Ἄρθρον 33.

Ἐκπρόθεσμος δήλωσις.

1. Τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἀνώτατα ποσοστὰ προσθέτων φόρων καὶ προσαυξήσεων λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς δηλώσεως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορᾶν ὑπὲρ ΟΓΑ—Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου, προσαυξάνονται κατὰ ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100%).

2. Οἱ ὑποβάλλοντες δήλωσιν μετὰ τὴν παρέλευσιν δέκα μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον φορολογίαν, εἰσφορᾶν ὑπὲρ ΟΓΑ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς καὶ οἱ ἐκπροθέσμως μετὰ τὴν πάροδον δέκα μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς νομίμου προθεσμίας καταβάλλοντες τέλη χαρτοσήμου, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως εἴκοσι χιλιάδας (20.000), ἐὰν ὁ ὀφειλόμενος κύριος φόρος, τέλος ἢ εἰσφορὰ δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν καὶ ἀπὸ δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας (15.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000), ἐὰν ὁ ὀφειλόμενος κύριος φόρος, τέλος ἢ εἰσφορὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000).

Ἄρθρον 34.

Ἕτεραι παραβάσεις.

1. Τὸ ἄρθρον 117 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) ἕως πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) ὑπόκειται, πᾶς ὅστις ὑποχρεούμενος, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νὰ παράσχῃ στοιχεῖα ἢ πληροφορίας ἢ ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς φορολογητέας ὕλης ἢ νὰ τηρήσῃ κατὰ τὴν διενέργειαν πράξεων τοῦ ἀσκουμένου παρ' αὐτοῦ ἐπαγγέλματος ἢ λειτουργήματος ὅρους καὶ διατυπώσεις ὁριζομένας ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ἤθελεν ὁπωσδήποτε ἀρνηθῆ ἢ παραλείψει νὰ πράξῃ τοῦτο.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς βάρος τοῦ ὑποπίπτοντος εἰς τὰς παραβάσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου προσώπου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 79 ἕως καὶ 81. Προκειμένου περὶ παραβάσεων τελουμένων ὑπὸ ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων, περιωρισμένης εὐθύνης καὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων, τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῆς ἑταιρείας, τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου».

2. Ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου ὀχήματος, πλὴν τῶν τελῶν κυκλοφορίας, καὶ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τοῦ διπλασίου τῶν τελῶν κυκλοφορίας, οὐδὲ ἀνώτερον τοῦ δεκαπλασίου αὐτῶν, εἰς τὰς περιπτώσεις:

α) Κυκλοφορίας αὐτοκινήτου ἄνευ ἀδείας ἢ κυκλοφορίας τούτου εἰς χρόνον καθ' ὃν εἶχε δηλωθῆ ὡς τελοῦν ἐν ἀκινησίᾳ.

β) Χρησιμοποιήσεως παρὰ τρίτου αὐτοκινήτου, ἀνήκοντος εἰς πρόσωπον ἀπαλλασσόμενον τῶν τελῶν κυκλοφορίας, ἄνευ καταβολῆς τῶν τελῶν.

γ) Χρησιμοποιήσεως ἀδείας δοκιμαστικῆς κυκλοφορίας καὶ εἰδικῶν πινακίδων πρὸς κυκλοφορίαν αὐτοκινήτου δι' ἕτερον, πλὴν τοῦ πρὸς δοκιμὴν τοῦ ὀχήματος, σκοπόν.

3. Δι' ἑκάστην ἑτέραν, πλὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διαλαμβανομένην, παράβασιν, συνεπαγομένην καταστρατήγησιν τῆς περὶ αὐτοκινήτων νομοθεσίας, ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου ὀχήματος πρόστιμον ἀπὸ δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) ἕως ἑκατὸν χιλιάδας (100.000).

4. Ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ κινηματογράφου, θεάτρου ἢ ἑτέρου θεάματος καὶ τῶν ἐντεταλμένων αὐτοῦ ὑπαλλήλων, κεχωρισμένως, πρόστιμον ἀπὸ δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000) εἰς τὰς περιπτώσεις: α) τελέσεως δημοσίου θεάματος ἄνευ ἀδείας, β) εἰσόδου εἰς τὸ δημόσιον θέαμα θεατῶν ἄνευ πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου, γ) διαθέσεως ἀσφραγίστων εἰσιτηρίων, δ) παρεμποδίσεως ἢ μὴ διευκολύνσεως τοῦ φορολογικοῦ ἐλέγχου καὶ ε) πάσης ἑτέρας πράξεως ἢ παραλείψεως, συνεπαγομένης τὴν καταστρατήγησιν τῆς νομοθεσίας «περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων».

Ἄρθρον 35.

Παράλειψις δηλώσεως ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4045/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου δήλωσιν ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000)».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὑποβαλλόντων τὴν προβλεπομένην δήλωσιν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 36.

Παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως κυρίων μετοχῶν ἢ ὑποβολῆς ψευδοῦς τοιαύτης.

1. Εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μερισματαποδείξεων ἄνευ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑπόχρεου τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 ὑπευθύνου δηλώσεως, ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) δραχμὰς δι' ἑκάστην παράβασιν.

2. Ὁ μὴ ὑποβάλλων ἢ ὑποβάλλων ψευδῆ ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ Ν.Δ. 105/1969 μέτοχος, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ κυρώσεων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον

ἀπὸ δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) ἕως διακοσίας χιλιάδας (200.000). Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὰ ποσὰ τῶν μερισμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀπαλλαγὴ τοῦ φόρου βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, προστίθενται εἰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ πραγματικοῦ μετόχου κατὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον διεπιστώθη ἡ παράβασις καὶ φορολογοῦνται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 37.

Μὴ δήλωσις ἢ ἀνακριβὴς δήλωσις περιουσιακῶν στοιχείων καὶ στοιχείων τεκμαρτῆς δαπάνης διαβιώσεως.

Οἱ μὴ ἀναγράφοντες ἢ ἀνακριβῶς ἀναφέροντες εἰς τὴν ὑποβαλλομένην δήλωσιν φορολογίας εἰσοδήματος τὰ στοιχεῖα τὰ σχετικὰ μὲ τὰς δαπάνας ἀποκτήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐτησίας συνολικῆς τεκμαρτῆς δαπάνης διαβιώσεως, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόστιμον ἀπὸ πέντε χιλιάδας (5.000) μέχρι τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμάς.

Οἱ μὴ δηλοῦντες εἰς τὴν ὑποβαλλομένην δήλωσιν φορολογίας εἰσοδήματος τὰ ἀγοραζόμενα καθ' ἕκαστον ἔτος ἀκίνητα ὑπόκεινται καὶ εἰς τὰς κυρώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 38.

Παράλειψις δηλώσεως μισθωμάτων.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 ὑπόκειται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) ἕως δέκα χιλιάδας (10.000). Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μισθωτὴς συμπράττει εἰς τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ μισθώματος εἴτε διὰ τοῦ συμφωνητικοῦ μισθώματος εἴτε διὰ τῆς λήψεως ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων ἀνακριβοῦς περιεχομένου, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐτησίου μισθώματος τὸ ὁποῖον ἀπεκρύβη τῇ συμπράξει του ἀπὸ τὸν ἐκμισθωτήν.

Ἄρθρον 39.

Παράλειψις ὑποβολῆς στοιχείων ἐπὶ ἀνεγέρσεως πολυωρόφου οἰκοδομῆς καὶ ἀναθέσεως ἐργασιῶν εἰς ἐργολάβους.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 ὑπόκειται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμάς.

Ἄρθρον 40.

Ἐπιβολὴ καὶ διαδικασία βεβαιώσεως προστίμων.

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Διὰ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν προστίμων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις.

Ἐν περιπτώσει ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον δύναται νὰ περιορισθῇ ἕως τοῦ ἑνὸς πέμπτου (1/5) αὐτοῦ.

Ἄρθρον 41.

Κυρώσεις ἐπὶ μὴ δηλούντων εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν.

1. Οἱ κτώμενοι εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν καὶ ὑπόχρεοι εἰς ὑποβολὴν δηλώσεων βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, μὴ ὑποβάλλοντες ταύτην δὲν δικαιοῦνται:

α) Νὰ μεταβιβάσουν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεως, ἐξ ἐπαχθοῦς ἢ χαριστικῆς αἰτίας, τὴν κυριότητα τῶν ἀκινήτων ἢ νὰ συστήσουν ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τῶν ὁποίων τὰ μισθώματα δὲν ἔχουν δηλωθῇ.

Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀρνηθοῦν τὴν σύνταξιν συμβολαίων καὶ οἱ φύλακες μεταγραφῶν νὰ ἀρνηθοῦν τὴν μεταγραφὴν τῶν δικαιοπραξιῶν, ἐὰν δὲν προσαχθῇ πιστοποιητικὸν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐμφαῖνον ὅτι ἐδηλώθη τὸ μίσθωμα τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς μεταβιβάσεως διετίαν. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσκόμισις τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ ἐὰν ὁ μεταβιβάζων δι' ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ Ν.Δ. 105/1969 ὑποβαλλομένης εἰς τὸν συμβολαιογράφον καὶ μνημονευομένης εἰς τὸ συμβόλαιον, βεβαιοῖ ὑπευθύνως, ὅτι τὸ μεταβιβαζόμενον ἀκίνητον δὲν ἀπέφερεν εἰσόδημα κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἦτο κύριος ἢ νομεὺς τούτου καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τῆς πενταετίας. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποβαλλόμεναι ὑπεύθυνοι δηλώσεις ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς μηνὸς εἰς τὴν Διεύθυνσιν Μηχανογραφήσεως τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

β) Νὰ λαμβάνουν στεγαστικὸν δάνειον ἀπὸ τὰς Τραπέζας, τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον καὶ λοιποὺς Ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι χορηγοῦν στεγαστικὰ δάνεια, ἐὰν δὲν προσκομισθῇ τὸ πιστοποιητικὸν ἢ δὲν ὑποβληθῇ ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη περίπτωσις α'.

γ) Νὰ παραχωρήσουν ὑποθήκην ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεως ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα δὲν ἔχουν δηλωθῇ εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος, ἐὰν δὲν προσκομισθῇ τὸ πιστοποιητικὸν ἢ δὲν ὑποβληθῇ ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις περὶ ὧν ἡ περίπτωσις α', τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν φυλάκων μεταγραφῶν ὑπεχόντων τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν περίπτωσιν α' ὑποχρεώσεις.

2. Ὁ φύλαξ μεταγραφῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μεταγραφὴν τῆς δηλώσεως ἀποδοχῆς κληρονομίας ἢ τοῦ κληρονομητηρίου ἐὰν δὲν προσκομισθῇ τὸ πιστοποιητικὸν ἢ δὲν ὑποβληθῇ ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις περὶ ὧν ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1.

3. Οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ φύλακες μεταγραφῶν οἱ ἀρνούμενοι νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) ἕως πεντήκοντα χιλιάδας (50.000).

4. Τὰ δηλούμενα ἐκπροθέσμως εἰσοδήματα ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν, πρὸς λῆψιν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 πιστοποιητικοῦ, φορολογοῦνται αὐτοτελῶς, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως ἢ μειώσεως, ἐπὶ συντελεστῇ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%). Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου αὐτοῦ εὐθύνεται εἰς ὁλόκληρον καὶ ὁ ἐκ συμβάσεως τελευταῖος διακάτοχος τοῦ ἀκινήτου. Διὰ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἰσχύοντα εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 42.

Κυρώσεις ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς ἢ ἀνακριβοῦς ὑποβολῆς δηλώσεως.

1. Τὸ Διοικητικὸν Ἐφετεῖον διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται ἡ φορολογητέα ὕλη εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος, εἰς τοὺς φόρους καταναλώσεως, ὡς καὶ τὴν εἰσφορὰν ὑπὲρ ΟΓΑ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπόχρεως δὲν ἔχει ὑποβάλλει δήλωσιν καὶ ὁ ὀφειλόμενος κύριος φόρος ἢ εἰσφορὰ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ἢ ἔχει ὑποβάλει δήλωσιν ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ βάσει δηλώσεως ὀφειλομένου κυρίου φόρου ἢ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ ὀφειλομένου κυρίου φόρου ἢ εἰσφορᾶς βάσει τῆς φορολογητέας ὕλης τῆς καθορισθείσης τελεσιδίκως, ὑπάρχει διαφορὰ μεγαλυτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) καὶ ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος κυρίου φόρου ἢ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως, ἀπαγγέλλει εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου :

α) Τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος καταβολῆς εἰς δόσεις τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως βεβαιωμένων φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν, καθισταμένων ἀμέσως ἀπαιτητῶν, πλὴν τῶν δόσεων προεισπράξεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

β) Τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς δημοπρασίας τοῦ Δημοσίου, τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ τῶν κοινωφελῶν καὶ ἐθνωφελῶν ὀργανισμῶν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἓξ μηνῶν ἕως ἑνὸς ἔτους.

γ) Τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος λήψεως πιστοποιητικοῦ φορολογικῆς ἐνημερότητος ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἓξ μηνῶν ἕως ἑνὸς ἔτους.

δ) Τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος λήψεως ἀδείας ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἢ τὴν στέρησιν ὑπαρχούσης τοιαύτης ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἓξ μηνῶν ἕως ἑνὸς ἔτους.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ μὴ καταβολῆς ἢ ἐλλιποῦς καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου.

2. Εἰς περίπτωσιν ὁριστικοποιήσεως τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς ἢ ἀσκήσεως προσφυγῆς κριθείσης τελεσιδίκως ἐκπροθέσμου ἢ διὰ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καταστάσης τελεσιδίκου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑποχρεοῦται, ὅπως δι' αἰτήσεώς του ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου ζητήσῃ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ προηγουμένη παράγραφος.

3. Ἡ ἀπαγγέλλουσα τὰς στερήσεις ἀπόφασις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ ἀμελλητὶ εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τὰς ἐπιβληθείσας στερήσεις.

4. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἐπιβαλλομένων προσθέτων φόρων καὶ προστίμων.

5. Ἀναλόγως πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς παραβάσεως ἐπιβάλλονται ὅλαι αἱ ποιναὶ τῆς παραγράφου 1 ἢ μία τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν.

6. Ἐπὶ τῆς ἐξωδίκου ἢ τῆς κατὰ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4600/1966 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων» λύσεως τῆς διαφορᾶς δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

Ἄρθρον 43.

Ποιναὶ φοροδιαφυγῆς.

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπόχρεως ὑποπέσει ἐκ προθέσεως εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραβάσεων, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου διά: α) Ποινῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ (6) μηνῶν: β) Στερήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων» παρεχομένης εἰδικῆς προστασίας τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης καὶ γ) ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος λήψεως διαβατηρίου διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ στερήσεως τοῦ ὑπάρχοντος τοιούτου ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἓξ (6) μηνῶν ἕως ἑνὸς ἔτους.

Ἀναλόγως πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς ἀξιοποίνου πράξεως ἐπιβάλλονται ὅλαι αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἢ τοὐλάχιστον μία ἐξ αὐτῶν.

2. Διὰ τῶν ποινῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωρεῖται καὶ ὁ ἐπιτηδευματίας ὅστις ἐκ προθέσεως δὲν ἐκδίδει τιμολόγιον ἢ ἕτερον στοιχεῖον ἢ ἀρνεῖται νὰ παραδώσῃ βιβλία, ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα, παραφυλαττομένων τῶν διὰ τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου, ἐκ τῶν ὁποίων ἐνδέχεται νὰ προκύπτῃ ἀπόκρυψις φορολογητέας ὕλης ἢ τηρεῖ ἀνακριβῆ βιβλία καὶ στοιχεῖα καὶ ἐν γένει προβαίνει εἰς πράξεις ἢ παραλείψεις, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἀλλοιοῦνται οὐσιωδῶς τὰ ἐκ τῶν βιβλίων καὶ στοιχείων προκύπτοντα δεδομένα, ὁ προϊστάμενος τοῦ λογιστηρίου καὶ πᾶς τρίτος, ὅστις συμπράττει εἰς τοιαύτας πράξεις ἢ παραλείψεις, ὡς καὶ ὁ ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας διὰ τὴν μὴ ἔκδοσιν ἀποδείξεως παροχῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιβληθὲν τελεσιδίκως εἰς βάρος τοῦ παραβάτου πρόστιμον εἶναι ἀνώτερον τῶν δύο τρίτων (2/3) τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ προβλεπομένου, κατὰ περίπτωσιν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

3. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπόχρεως ὑποπέσει ἐκ προθέσεως ἐκ νέου ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς παραβάσεως εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον καὶ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου παραβάσεων αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ποιναὶ διπλασιάζονται καὶ ἐπιβάλλεται καὶ στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ δύο (2) ἕως πέντε (5) ἔτη.

4. Αἱ ποιναὶ τῶν περιπτώσεων α' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2 ἐπιβάλλονται:

α) Ἐπὶ ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς τοὺς διευθύνοντας συμβούλους, ἐντεταλμένους ἢ συμπράττοντας συμβούλους καὶ διευθυντὰς καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν πρόσωπον ἐντεταλμένον, εἴτε ἀμέσως ἐκ τοῦ νόμου, εἴτε ἐξ ἰδιωτικῆς βουλήσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν.

β) Ἐπὶ ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἢ περιωρισμένης εὐθύνης Ἑταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν, εἰς τοὺς διαχειριστὰς αὐτῶν.

γ) Ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διευθυντὰς ἢ ἀντιπροσώπους ἢ πράκτορας αὐτῶν.

5. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀνεξαρτήτως τῶν βάσει τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιβαλλομένων προσθέτων φόρων, προστίμων καὶ παρεπομένων ποινῶν.

6. Ἁρμόδιον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν εἶναι τὸ Πλημμελειοδικεῖον τῆς ἕδρας τοῦ Ἐφόρου πρὸς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει τὴν δήλωσίν του ὁ φορολογούμενος.

7. Ἡ ποινικὴ δίωξις ἀσκεῖται, μετ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑποβαλλομένην ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς φορολογικῆς ἐγγραφῆς κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 42, ἀναστελλομένης μέχρι λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀδικήματος.

8. Ἐπὶ τῆς ἐξωδίκου ἢ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4600/1966 λύσεως τῆς διαφορᾶς δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

9. Περίληψις τῶν τελεσιδίκων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων δημοσιεύεται, μερίμνῃ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς δύο τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ ἢ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων, δαπάναις τοῦ Δημοσίου.

10. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀδικημάτων διαπραττομένων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 44.

Παραγραφὴ εἰς τὴν φορολογίαν εἰσοδήματος.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος ἢ δηλώσεως κερδῶν ὑπὸ ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιωρισμένης εὐθύνης Ἑταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν τεχνικῶν ἔργων, τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κοινοποίησιν φύλλου ἐλέγχου ἢ πράξεως προσδιορισμοῦ ἀποτελεσμάτων παραγράφεται μετὰ πάροδον προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως προθεσμίας.

Ἄρθρον 45.

Παραγραφὴ εἰς τὴν φορολογίαν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν.

Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὸ Δημόσιον ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ διὰ τὴν κοινοποίησιν πράξεως ἐπιβολῆς φόρου καὶ προστίμου:

α. προκειμένου περὶ ἀνακριβοῦς δηλώσεως, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη ἡ δήλωσις.

β. προκειμένου περὶ παραλείψεως δηλώσεως ὁλοκλήρου ἢ μέρους τῆς κτηθείσης περιουσίας ἢ εἰκονικότητος τοῦ συμβολαίου, μετὰ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔληξεν ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμία ἢ συνετάγη τὸ προσβαλλόμενον ἐπὶ εἰκονικότητι συμβόλαιον.

γ. προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς προστίμου, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ παράβασις.

2. Προκειμένου περὶ μὴ δηλωθέντων στοιχείων, μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δεκαπενταετίας καὶ ἐντὸς τῆς ἑπομένης τοιαύτης, δὲν δύναται νὰ χορηγηθῶσι τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 105 καὶ 115 πιστοποιητικὰ ἄνευ τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου.

Ἐπὶ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ταύτης ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς πρὸς τὴν κοινοποίησιν πράξεως.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ κοινοποίησις πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πενταετοῦς ἢ δεκαπενταετοῦς προθεσμίας, κατὰ τὰς ἀκολούθους μόνον περιπτώσεις:

α. ἐὰν ἡ ἐμπροθέσμως κοινοποιηθεῖσα πρᾶξις τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς ἀκυρωθῇ δι' οἱονδήποτε μὴ οὐσιαστικὸν λόγον, τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοσίου διατηρουμένου καὶ ἐὰν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀκυρώσεως προκύψῃ φορολογικὴ ὑποχρέωσις τρίτου προσώπου μὴ ὑπαχθέντος εἰς φορολογίαν.

β. ἐὰν ἀκυρωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ γενομένη βεβαίωσις τοῦ φόρου ἢ τοῦ προστίμου, διὰ τυπικὸν ἐλάττωμα τοῦ τίτλου, ἐφ' οὗ αὕτη ἐστηρίχθη,

γ. ἐὰν ὑπεβλήθη δήλωσις τοῦ ὑποχρέου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς πενταετοῦς ἢ δεκαπενταετοῦς προθεσμίας ἢ ἐὰν ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις προκύπτῃ ἐξ ἐκδοθείσης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου, καὶ

δ. ἐὰν ὁ ἐνεργήσας τὸν ἔλεγχον ὑπάλληλος ἢ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὁποίου κατηρτίσθη ἡ ἀρχικὴ πρᾶξις, ἐτιμωρήθη πειθαρχικῶς δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου διὰ βαρεῖαν ἀμέλειαν ἢ δόλον κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦτον».

Ἄρθρον 46.

Παραγραφὴ εἰς τὴν φορολογίαν μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως τοῦ φόρου μεταβιβάσεως».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3, περ. α, β, δ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

Ἄρθρον 47.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων» προστίθεται ἐν συνεχείᾳ περίπτωσις ΣΤ' ὡς ἑξῆς:

«ΣΤ) Ἡ διαφορὰ ὑπερτιμήματος τῶν ὑπὸ τῶν Οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος πωλουμένων οἰκοπέδων, μόνον εἰς τὰ μέλη αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐμφανίζεται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἀποθεματικοῦ καὶ χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν γένει ἔργων κοινῆς ὠφελείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ οἰκισμοῦ δὲν ἀποτελεῖ εἰσόδημα τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Εἰς περίπτωσιν διανομῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον τοῦ προκύψαντος ὑπερτιμήματος εἰς τὰ μέλη αὐτῶν, φορολογεῖται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων».

Ἄρθρον 48.

1. Αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. Κ8173/422/21.6.1978 ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. Κ. 9621/595/16.8.1978 Ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ταχθεῖσαι προθεσμίαι πρὸς ὑποβολὴν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων αἰτήσεως διὰ τὴν ἐξώδικον λύσιν ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καὶ τῶν Διοικητικοῦ Ἐφετείου ἐκκρεμῶν διαφορῶν αἱ λήξασαι τὴν 31ην Αὐγούστου 1978, ἤτοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυρωτικοῦ αὐτῶν Νόμου 814/1978, παρατείνονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἐξώδικον λύσιν τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κυρωτικοῦ Νόμου 814/1978, θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι.

Συμβιβασμοὶ γενόμενοι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω Ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεταξὺ τῶν Ὑποχρέων καὶ τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κυρωτικοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὡς καὶ αἱ βάσει τούτων γενόμεναι ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν δικαστηρίων καταργήσεις τῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἐκκρεμῶν δικῶν θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι.

3. Αἱ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ταχθεῖσαι προθεσμίαι μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1978, διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπὸ τῶν Ὑποχρέων ἀρχικῶν καὶ συμπληρωματικῶν δηλώσεων παρατείνονται ἀπὸ τῆς λήξεώς των μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978.

Ἄρθρον 49.

Τελικαὶ διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον ἢ ρυθμίζουσα ἄλλως τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα παύει ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 50.

Ἔναρξις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται: α) τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 9, 16, 17, 21, 30 ἕως καὶ 33, 37, 38 καὶ 41 ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1979, β) τῶν λοιπῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης :

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων :

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγές, μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ